

obnovené

SOVINY

ROČNÍK DVANÁCTÝ

ČÍSLO JARNÍ

DUBEN 2021

PRVOSENKA
ODEMYKÁ JARO
A ZAHÁNÍ KAŠEL
I NESPAVOST

Úvodem

Milí čtenáři,

dnes je 1. dubna, tedy APRÍL. Zima nás opouští, nastupuje očekávané jaro a Vám se právě dostal do rukou jarní výtisk časopisu Soviny. Astronomické jaro na dveře zaklepalo již 20. března 2021 v 10 hodin a 37 minut dopoledne. S příchodem jara, jakoby každý z nás očekával nástup síly, vitality a positivity. Jak by taky ne, vždyť jaro je samo o sobě období, kdy se všechno probouzí, vzniká nový život a vše začíná pučet, zelenat a vonět. Nastavme tedy slunci tvář a představujme si, že s každým dopadeným paprskem na nás a náš svět, se vše stává barevnějším, voňavějším a tak jak se svět probouzí k životu, tak nám narůstá optimismus a energie.

Co zajímavého pro Vás jarní výtisk Sovin obsahuje?

Rozesměje Vás Aprílový žertík, potěší povídky o jaru a zvycích, přivítáme jarní přírodu, zasportujeme si, poohlédneme se za březnem, který je známý jako měsíc knihy, zavzpomínáme na konané velikonoční jarmarky v našem domově i oslavy MDŽ, dozvíte se, jaké zážitkové týdny, v domově, připravujeme, a dočtete se, jak vnímá krásná a slavná žena důležité okamžiky v jejím osobním životě. Jaké? To už musíte Soviny otevřít a listovat, je toho ke čtení spousta.

Příjemné počtení....

Ukázka překrásných velikonočních výrobků, které vytváříte v dílnách pracovní terapie.

Společenská kronika

Odešli z našich řad

Pijáčková Jarmila	29. 1. 2021
Budinská Květoslava	2. 2. 2021
Vybíhalová Marie, Mgr.	10. 3. 2021
Šenkýřová Marie	13. 3. 2021
Leskourová Drahůška	13. 3. 2021

Vítáme nové sousedy

Krčálová Vlasta	9. 2. 2021
Doležel Jiří	9. 2. 2021
Vajdlichová Františka	10. 2. 2021
Malach Jaromír	11. 2. 2021
Kopecká Vlasta	17. 2. 2021
Janíčková Zdenka	18. 2. 2021
Malcovská Anna	23. 2. 2021
Krylová Hana	9. 3. 2021
Doleželová Anna	11. 3. 2021
Štěrbáčková Alena	24. 3. 2021
Hudec Jaroslav, Ing.	31. 3. 2021

Vítání jara

Vynášení Moreny se sice odehrává v době velikonočního půstu a do svého harmonogramu jej zaznamenali i křesťané. Ve skutečnosti jde ryze o pohanský zvyk, který má svou tradici tak hlubokou, že sahá ještě do doby předkřesťanské. A i když v Čechách se již takřka netraduje, Morava si vynášení Moreny doslova užívá.

Vynášení Moreny je zvyk, který zakončuje zimu. Zvyk se proto zpravidla odehrává o Smrtné neděli. Někdy se však provádí i na Družebnou nebo Květnou neděli. Tento slovanský zvyk se dodnes traduje nejen na Moravě, ale také v některých německých oblastech, a to především v Sasku, Durynsku a ve Francích.

Začíná postní doba, období příprav na Velikonoce. V minulosti bylo vynášení Moreny zakázané. Prostým lidem trvalo poměrně dlouho, než tradici prosadili na seznam křesťanských velikonočních tradic. Když se vynášení Moreny nepovedlo potlačit, církev se s ním smířila. Nakonec rituál vynášení Moreny začal upadat sám v 19. století, kdy tradice získala podobu mládežnických her.

Víte, co, nebo kdo je Morena?

Morena, nebo také Morana, Morjana, Mořena nebo Marzana, je pravděpodobně slovanskou bohyní smrti. Zobrazována je jako ošklivá stařena, která uzavírá nejen zimu, ale i koloběh života, jehož součástí je smrt. Někdy je však Morena zobrazována také jako mladá, bledá dívka, která bere všechny mrtvé duše do podsvětí, kterému vládne. Kromě podsvětí vládne rovněž zimě. Nejde o žádnou hlupačku, je to naopak velmi moudrá žena, která však oplývá tak mrazivým dotekem a dechem, jenž zastavuje srdce. Její jméno je odvozeno od slovanského slova umořit čili zemřít. Kromě smrti a zimy Morena přivolává spánek, odhání i přivolává noční můry a pomáhá všem lidem vyrovnat se s úmrtím blízkého člověka.

Rituál vynášení Moreny

Rituál vynášení Moreny spočíval ve vynášení slaměné figuríny za vesnici. Za vesnicí pak byla hozena do vody. Tam, kde nebyl žádný potok, zakopávala se do země nebo páčila. Potom, co se Moreny zbavili, všichni spěchali nazpět do vesnice. V minulosti lidé věřili, že ten, kdo zpět do vesnice doběhne poslední, do roka zemře.

Slaměná postava bývá oblečena do ženských šatů (černých a bílých), ozdobena stuhami, a také i kraslicemi, vejdučky. Aby se lépe nesla, má zespodu nasunutou tyč.

Morena je z vesnice vynášena za zpěvu obřadních písní. Akce se zúčastnila celá vesnice, přičemž celý akt vykonávala mládež a nejčastěji svobodné dívky, dospělí tvořili jen doprovod. Při vynášení Moreny nesměl nikdo chybět. Věřilo se, že ten mládenec, který v průvodu chyběl, do roka zemře (případně někdo z jeho rodiny).

Vítání jara

Po vynesení Morena začalo vítání jara. Lidé si podle tradic uříznou narašené větvičky, ozdobí je barevnými stuhami a se zpěvem je pak odnesou zpět do vesnice. Akce je završena koledováním, zpíváním, říkadly, štědrou hostinou a taneční zábavou.

Morenu vynášely většinou dívky, které si zdobily hlavy květinovými věnci.

Jaro, tak vítěj mezi námi!

Krásné jarní dny Vám přejí Barbora Mazourková a Irena Vachová

Mořena

Neseme Mořenu na vrchu červenú
na spodku zelenú
pěknú, pěknú, pěkně přestrojenú.

Smrt nesem ze vsi,
nový líto do vsi.
Buďte paní veselé,
že vám líto neseme.
S červenými vejci,
žlutými mazanci.
Buďte páni veselí
na tu Smrtnou neděli.
Smrt jsme vám odnesli,
nové líto vnesli.

Mořenu nesem
s velikým nosem,
do vody ji dáme,
jaro přivítáme!

JARO S COVIDEM

Světluška Krejčí

**Prý letí jaro do kraje,
a s ním i velké touhy.
My v karanténě toužíme,
aby den nebyl tak dlouhý.**

**Ty jarní větře zaduj tak,
aby tě covid slyšel.
A vrátil se zas zpátky tam,
odkud k nám vloni přišel.**

**My konečně si oddechneme,
že přežili jsme covidovou zradu.
A než se jaro v léto překulí,
vyjedeme snad i na přehradu.**

Zpracovala Iveta Hájková

Kdy bude první jarní den?

Možná máte zažité, že první jarní den nás čeká 21. března a přesto se najde první jarní sněženka. Za oknem to ale občas vypadá jako jaro už teď v únoru a navíc letos **astronomicky začíná jaro už 20. března o půl jedenácté dopoledne.**

To počasí je v posledních letech trošku pomatené, teď sice mrzne a sněží, ale ještě před týdnem byla únorová obleva a svítilo sluníčko. I tak ale astronomicky stále **rozlišujeme čtyři roční období:** jaro, léto, podzim a zima. Pro astronomické roční období totiž není až tak důležité, jaké je počasí, ale to, kdy země protne střed slunečního kotouče a kterou rovnoběžku.

SLUNCE BĚHEM ROKU PUTUJE:

- od rovníku, kdy je první jarní den,
- na sever k obratníku Raka na severní polokouli, kdy nastane první letní den,
- pak se obrací znovu na jih a putuje přes rovník, když je první podzimní den,
- až k obratníku Kozoroha na jižní polokouli, kde nastane první zimní den.

Podle toho, kde se díky sklonu zemské osy právě nachází Slunce, se určují roční období.

Pro severní polokouli a její roční období platí:

- **jaro:** Slunce začíná na rovníku v den **jarní rovnodennosti** a stěhuje se směrem na sever k obratníku Raka, dny se u nás prodlužují,
- **léto:** Slunce se obrací na obratníku Raka během **letního slunovratu** a vrací se zpět k rovníku, dny se zkracují,
- **podzim:** Slunce prochází rovník v den **podzimní rovnodennosti** a během podzimu pokračuje k obratníku Kozoroha, dny se zkracují,
- **zima:** Slunce se obrací na obratníku Kozoroha během **zimního slunovratu** a vrací se směrem k rovníku, dny se začínají znovu prodlužovat.

Astronomické roční období tak začíná dnem, kdy Slunce pochází danou rovnoběžkou. Pro jaro platí, že začíná okamžikem, kdy Slunce prochází rovníkem z jihu na sever. Tento okamžik nastává vždy jinak. Každý běžný rok tento okamžik nastává asi o šest hodin později než loni, zatímco během přestupného roku je to o zhruba 18 hodin dříve. Tak se datum prvního jarního dne mění a **může padnout kdykoliv na 19. až 21. březen.**

Pro následující roky platí, že **první jarní den bude 20. března.** V roce 2048 a dalších letech bude jaro začínat dokonce už 19. března. 21. března jako první jarní den zažijí až naše vnoučata a pravnoučata v roce 2102.

Jak začínají astronomická roční období do roku 2030

kdy začíná	jaro	léto	podzim	zima
2021	20. březen 10:37	21. červen 05:32	22. září 21:21	21. prosinec 16:59
2022	20. březen 16:33	21. červen 11:14	23. září 03:03	21. prosinec 22:48
2023	20. březen 22:24	21. červen 16:57	23. září 08:50	22. prosinec 04:27
2024	20. březen 04:06	20. červen 22:50	22. září 14:43	21. prosinec 10:20
2025	20. březen 10:01	21. červen 04:42	22. září 20:19	21. prosinec 16:03
2026	20. březen 15:45	21. červen 10:24	23. září 02:05	21. prosinec 21:50
2027	20. březen 21:24	21. červen 16:10	23. září 08:01	22. prosinec 03:42
2028	20. březen 03:17	20. červen 22:01	22. září 13:45	21. prosinec 09:19
2029	20. březen 09:01	21. červen 03:48	22. září 19:38	21. prosinec 15:14
2030	20. březen 14:51	21. červen 09:31	23. září 01:26	21. prosinec 21:09

Krásné jarní dny Vám přeje Barbora Mazourková

Vtípky a legrácky jdou ruku v ruce s prvním dubnovým dnem.

Víte, proč slavíme apríl?

Většina z nás alespoň tuší, proč slavíme svátek zamilovaných nebo Mezinárodní den žen. Historie prvního dubnového dne je ale mnohem zašmodrchanější, než by se na první pohled vůbec mohlo zdát. **Jisté prapočátky můžeme vidět v íránském svátku Sizdah Be-dar, o kterém jsou první zmínky už v roce 536 př. n. l.** Tento svátek je také spojován s humorem a zároveň se slaví v podobném čase jako apríl.

Pokud se ale zaměříme na evropské dějiny, pak se někteří domnívají, že **svátek má původ v druhé polovině 16. století, a to konkrétně ve Francii.** V roce 1564 král Karel IX. stanovil, že začátek nového roku připadá na 1. ledna. Do té doby totiž někteří slavili nový rok až 25. března na Den zvěstování Panny Marie. Ti, kteří příkaz nedodrželi, byli označeni za blázny a pravděpodobně dali vzniknout aprílu, tedy **"dnu všech bláznů"**.

České země přejali svátek ze zahraničí a první písemné údaje můžeme naléznout v roce 1690, kdy o aprílu informoval Bartoloměj Chrystellia z Prahy. Postupem času se apríl začal usídlovat v našich domovech a na konci 18. století si v české literatuře můžeme o aprílových šprýmech hojně přečíst.

Povědomí o tomto dnu v lidech natolik zakořenilo, že si z nás prvního dubna mohou udělat legraci i média. **Poprvé se tak stalo u britské veřejnoprávní televize BBC, která v roce 1957 informovala diváky o tom, že špagety rostou na stromech.** Profesionální reportáž Richarda Dimblebyho zmátla obyvatele Velké Británie natolik, že se v zahradnictvích dožadovali špagetových keřů. Jakmile však vyšlo najevo, že si BBC z diváků vystřelila, strhla se celospolečenská debata, která reportáž BBC odsoudila. Vtip to byl ale povedený. Říkám si, že mít takový špagetovník, by nebylo vůbec špatné....

A co vy? Už vás dneska někdo napálil?

Bud'me všichni veselí a využijme ten dnešní den k šprýmům a legráckám, dnes je totiž vše dovoleno.

Zpracovala Irena Vachová

Jaro v pohybu

I když o sobě ještě zima dává lehce vědět, všichni už s napětím očekáváme příchod jara.

A s ním probuzení přírody kolem nás, ale i přívál nové energie pro naše těla.

S jarem se nám prodlužují dny a k tomu se hodí i možnost procházek po naší zahradě.

Můžeme pozorovat, jak vše začíná kvést a zároveň tím uděláme něco prospěšného pro svoje tělo. Protože chůze je pro nás opravdu ten nejlepší způsob pohybu. Ocení to nejen naše srdíčko ale i naše mysl... Výhodou naší zahrady je její bezbariérový přístup a možnost posezení na lavičkách nebo v altánech.

Ale protože víme, že ne každý je milovník procházek a přírody chceme vám připomenout, co vše můžete využít u nás na rehabilitaci:

motomedy, částečnou vířivou koupel na dolní nebo horní končetiny, celotělovou perličkovou koupel s možností přidání vůně a parafín vhodný na zabal horních končetin nebo třeba kolenních kloubů.

Dále vás srdečně zveme na návštěvu skupinového cvičení.

Rády bychom aby vás pohyb a cvičení bavilo a přinášelo vám radost a úsměv na tváři.

Takže jaru zdar a pohybu zvlášť.

Kolektiv RHB sestřiček L + H + T

VELIKONOČNÍ JARMARK

aneb proč bychom se netěšili.....

Již několik roků, se na jaře v našem domově koná oblíbený VELIKONOČNÍ JARMARK. Na ten se připravujeme v dílnách pracovní terapie a také v šicí dílně již od ledna. Kvůli pandemii se však velikonoční jarmark, který je spojený s oslavou jara, nebude konat. My ale společně s našimi obyvateli v žádném případě nezahálíme a jsme i letos dobře připraveni. V šicí dílně jsou již k mání šití zajíčci, slepičky, velikonoční pytlíčky pro chlapce, ale i různé panenky a drobnosti pro děvčata. V dílnách pracovní terapie ve 2. patře jsme teprve nedávno zpracovali voňavou levanduli z naší zahrady, kterou jsme naplnili srdíčka, pytlíčky i malé polštářky. Také jsme se pustili do výroby kraslic, oveček, beránků a osázených misek s obilím. Všechna naše práce měla malé zpoždění z důvodu uzavření dílen v době pandemie. Proto jsme měli všichni opravdu velkou radost, když jsme mohli dílny začít v únoru opět navštěvovat, i když v omezeném počtu a při dodržování všech pravidel v době covidové.

Přes všechna opatření si můžete individuálně výrobky zakoupit v našich dílnách pracovní terapie. S nákupem vám velmi rádi pomůžeme. Doufáme, že nynější vypjatá situace nebude dlouho trvat a všichni se dočkáme ve zdraví příštího jarmarku v našem domově.

KRÁSNÉ JARO Vám přeje Iveta Hájková

Je to paráda, lehnout si na záda a číst knížku...

Jistě znáte slova písně, kterou zpíval náš známý zpěvák Karel Zich. Knihy nás provázejí celým životem, vzpomeňme na naše první pohádkové knížky, na školní slabikáře a čítanky, povinnou školní četbu i zábavnou literaturu pro děti a mládež. Možná, že znáte také rčení „Kniha nejlepší přítel člověka“.

Měsíc březen jako měsíc knihy byl vyhlášen v roce 1955. Úkolem této akce bylo přitáhnout lidi k četbě knih. V měsíci březnu se na pulty knihkupectví dostávalo velké množství různých titulů s různou kvalitou. Což mělo, ať chceme nebo ne, příznivý vliv na vzdělávání venkovského, zemědělského obyvatelstva. Jak šel čas, stal se měsíc březen dobou, kdy se na pulty prodejen dostala celá řada knih i velmi kvalitních. Po roce 1989 březen, jako měsíc knihy zanikl jako komunistická propagandistická záležitost a časem pod heslem „Mládí vpřed...“ se z března stal měsíc internetu. Ani po tom dnes neštěkne ani pes.

Ke knihám jsme se začali více vracet nyní, v „době covidové“, kdy lidé musí nedobrovolně trávit více času doma.

V našem domově pro seniory je také zvýšil zájem o četbu knih. Rádi využíváme knihovnu ve třetím patře a čím dál častěji ji navštěvujeme. Těm, kteří do knihovny nemohou z důvodu omezené mobility, knihy dle jejich přání přinášíme na pokoje. Mezi obyvateli stále zůstává mnoho čtenářů a největší zájem mají o oddechovou literaturu (romány pro ženy, cestopisy, detektivky), dále knihy s regionální tematikou a o životopisy slavných osobností. Velmi oblíbené jsou knihy Vlasty Javořické a její příběhy z venkovského života. Často dostáváme knihy od soukromých dárců, organizací i od rodinných příslušníků našich obyvatel.

Rádi bychom všem za tyto příspěvky do naší knihovny poděkovali a to jak dárcům jednotlivcům, tak i Městské knihovně Blansko, která naši knihovnu obohatila o více jak 200 výtisků knih a nepřeberné množství časopisů.

Krásné jarní počteníčko Vám přeje Romana Mišurcová

eMDéŽet

Tato zkratka je všem známá. Každý rok 8. března slavíme mezinárodní svátek všech žen.

Jak a kdy vznikl?

Den žen vyhlásila Americká socialistická strana a původně byl stanoven na poslední neděli v únoru. Poprvé byl slaven 28. února 1909. Jeho počátek však proniká až do roku 1908, kdy došlo v březnu na popud Socialistické strany USA k demonstraci žen. Ty pochodovaly ulicemi New Yorku a žádaly **volební, ale i polická a hospodářská práva**.

MDŽ se do Evropy dostal až o 2 roky později, když v roce 1910 německá socialistka Klára Zetkinová prosadila jeho pořádání, a to shodou okolností na první mezinárodní ženské konferenci Druhé internacionály v Kodani.

V Evropě se pak **Mezinárodní den žen** poprvé slavil roku 1911, a to v Německu, Rakousko-Uhersku, Švýcarsku a Dánsku. Nadále se slavil i v USA, ale v obou případech bez pevného data. K oslavám žen docházelo v únoru nebo březnu. **Od roku 1975 se jedná o mezinárodně uznávaný svátek.**

U nás v domově se každoročně oslava konala v opravdu slavnostním provedení. Ženy se neparádily, sešli jsme se v hlavní jídelně, kde to vonělo kávou a zákusky, vystoupil soubor Sováček se svým programem věnovaným jen a jen ženám, společně jsme zpívali písně, muži recitovali básně a potom byly ženy obdarovány květinou a přáním. Letošní oslava proběhla jinak. Byla komorní, bez zpěvu našeho souboru, protože stále nebyl zrušen zákaz zpěvu a namísto hromadného posezení proběhlo předání květin v soukromí vašich pokojů, nebo malých skupinek dam ve společenské místnosti.

Nicméně, nic to ale nemění na tom, že jste květinu obdržely z upřímné náklonnosti mužů, hudba zněla z rozhlasu domova (zabroukat si v soukromí přece může každý) a hlavně, co je na tom nejdůležitější? Náš soukromý a vnitřní pocit, že jsme ženy, že k nám stále muži vzhlíží a uznávají nás, ten je v každé z nás. A i přes jiný způsob prožití tohoto dne, je to stále náš den.

Budme i nadále ženami, mějme se rády a příští rok si vše vynahradíme a bude opět nám známá **OSLAVA!**

Krásné dny plné slunce Vám přeje Irena Vachová

Zapomenuté velikonoční zvyky a tradice

Víte, že Zelený čtvrtek není ve skutečnosti zelený? Proč je Bílá sobota bílá? Jaké zvyky a tradice měli naši předkové?

Sazometná středa

Škaredá středa nebo také Svatá středa. Je den před Zeleným čtvrtkem a také to byl den, kdy Jidáš zradil Ježíše. Na Sazometnou středu se podle tradice **vymetaly komíny**. K tomuto dni se váže také pověra, že v tento den by se lidi neměli mračit, aby se nemračili ani další středy v roce.

Zelený čtvrtek

Ve skutečnosti není zelený. Název vznikl nejspíše zkomolením německého výrazu “Greindonnerstag” neboli **Uplakaný čtvrtek** na “Gründonnerstag” tedy **Zelený čtvrtek**. K tomuto dni se také pojí dnes stále ještě docela známá tradice v podobě konzumace špenátu a obecně zelené zeleniny. Tento den se také vynášelo smetí z domu na nejbližší křižovatku, aby se domácnost zbavila blech.

Velký pátek

Den kdy byl ukřižován Ježíš Kristus. K tomuto významnému dni se pojí **mnoho rozličných tradic**:

- Na Velký pátek by se neměly půjčovat věci, protože se věřilo, že půjčená věc by mohla být očarována (v minulosti se běžně věřilo na čáry a kouzla).
- Tento den by se nemělo hýbat zemí – nepracovalo se tedy na poli ani v sadu.
- **S Velkým pátkem je často úzce spjata voda.** Lidé vstávali před východem slunce a umývali se v potoce, aby se uchránili před nemocemi

Bílá sobota

Je jediný den v roce, kdy se nekonají bohoslužby. Je to druhý den, kdy Ježíš ležel v hrobě. Ovšem **název Bílá sobota je nejspíše odvozen od bílých křestních rouch křtěnců**, kteří přijali křest o velikonoční noci. Ta začíná po západu slunce a jedná se o hlavní oslavu Kristova vzkříšení.

- V tento den se ve velkém uklízelo a vymalovalo.
- Ráno před východem slunce bylo zvykem vymést všechno smetí z domu novým koštětem, věřilo se, že se pak v domě nebude držet hmyz.
- V tento den se také třáslo ovocnými stromy, aby se probudily ze zimního spánku a dobře rodily.

Boží hod velikonoční

Tento den se slaví Zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Lidé tento den nosí do kostela beránky a mazance, které si nechávají posvětit. V kostelích také hoří velikonoční svíce neboli **paškál**, která byla zapálena o Bílé sobotě.

- V tento den dle zvyků a tradic hospodyňky neměly uklízet, mýt nádobí ani zametat.
- Dívky v tento den barvily vajíčka již od východu slunce. Později tento den bylo zvykem slavit a pořádaly se různé zábavy, při kterých se zpívalo a hodovalo.

Velikonoční pondělí

Je spojeno zejména s koledováním s pomlázkou. Zajímavostí je, že v některých krajích naší země **na přestupný rok mají „vyšupat“ dívky chlapce**. Samotné šlehání by mělo dle tradice zajistit ženám zdraví, plodnost a krásu. Dříve se vajíčka barvily téměř výhradně na červeno, jako symbol života.

Krásné Velikonoce přeje Hanka Vyskočilová

Slunéčko sedmítečné

- pomocník v boji proti mšicím

Majitelé zahrad se bohužel v posledních desetiletích spíše snažili všechno přírodní ze zahrady vymýtit. To je ovšem velká škoda. Raději, než se snažit přírodu zkrotit, je lepší se naučit s ní spolupracovat a radovat se z ní.

Jednoznačně nejznámějším členem jednotky proti mšicím je slunéčko sedmítečné - lidově nazývaná též берушка, берунка nebo sluníčko. Popisovat ho zde nemusíme, protože ho zná určitě každý. Je dobré znát ale i larvu slunéčka, té totiž mšice také velmi chutnají. Larvička má černé 0,5 cm dlouhé protáhlé tělo se žlutými skvrnami.

Slunéčko za rok pobytu na vaší zahradě zkonzumuje až 5000 mšic a navíc dokáže naklást až 2000 vajíček. V zahradě, kde se slunéčkům líbí, tak mšice nemůžou mít žádnou šanci.

Jak ale udělat naši zahradu pro slunéčka atraktivní? Předně nepoužíváme chemické látky k hubení mšic, upřednostňujeme pestrou skladbu rostlin. Nebojte se třeba vyset na zeleninový záhonek i květiny a bylinky, pestrost mají pomocníci velmi rádi. Dobrým zázemím pro ně je také kousek místa na zahradě, o který se pokusíme nestarat.

Může to být například kout někde u plotu nebo okolo kompostu. Zde můžeme nechat pár větví na hromadě, listů či několik kamenů. Pokud si budeme tohoto malého divokého místa správně nevšímat, bude zde ideální zimoviště našich pomocníků.

Slunéčka velmi rády zimují ve skupině i stovek jedinců. Oblíbená místa jsou mezi kameny, pod kůrou stromů, ve starém dřevě, ale i v odkvetlých rostlinách. Proto na zimu zkusme neostříhat všechny suché rostliny, poskytneme jim tak zimní úkryt a při sněhové pokrývce či námraze se nám naskytne zajímavý pohled na květy obalené sněhem a ledem.

Slunéček existuje jenom u nás 70 druhů. Nejznámější je určitě slunéčko sedmítečné, existují ale i druhy bez teček, se dvěma tečkami, s černými, žlutými nebo červenými krovkami. Žluté slunéčko s 22 tečkami na krovkách neboli slunéčko dvaadvacetitečné se dokonce živí padlím.

Slunéčko je dozajista symbolem užitečného pomocníka na zahradě.

Beruška

Na křídlech mám puntíky,
nejsou nijak veliký.

Jsem sluníčko sedmítečné,
červené a užitečné.

Beruška mi říkají,
na prst si mě dávají,

čekají, kam poletím,
jestli se zpět navrátím.

Zážitkové týdny

Máme rádi zábavu, pořád něco děláme,
nudit se a zahálet, to my vůbec neznáme,
vymýšlíme, plánujeme, nápady máme vskutku hravé,
týdny plné zážitků jsou pro nás to pravé.

Hned v dubnu a to fakticky
čeká nás týden magický
s nádechem tajemna, kouzla a vyprávění
o bylinkách, co v lektvary se změní,
pak bát se budeme nejvíce,
když slétnou se **čarodějnice**.

Se začátkem léta všechno roste, všechno vzkvétá,
všude samé květy jsou
a nežli nám odkvetou,
naš týden bude – kdo to poví?
Nazveme ho **květinový**.

V září vrátíme se v čase zpět,
kdy jinak se žilo, byl jiný svět,
připomeneme si znovu tu dobu,
bydlení, auta i retro módu,
co bylo tenkrát a jak měli jsme se dříve,
vzpomínat budeme na ty chvíle.

Letos stejně jako loni
přijede Martin na bílém koni.
Upečeme rohlíčky, připijeme si vínem.
Ať žije náš **Svatomartinský** týden!

A tak s úsměvem a lehkým krokem
projdeme spolu celým rokem.
Hezké zážitky a všechno dobré
Vám za aktivizační – dámy v modrém

přeje Radka Sedláková

Katharine Hepburn,

jejími vlastními slovy:

Jednou, když jsem byla teenager, jsme s otcem stáli frontu na kupování lístků do cirkusu. Nakonec mezi námi a přepážkou byla jen jedna další rodina. Tato rodina na mě udělala velký dojem.

Bylo tam osm dětí, všechny pravděpodobně mladší 12. let. Podle toho, jak byly oblečené, bylo poznat, že nemají moc peněz, ale oblečení bylo čisté.

Děti se chovaly slušně, všechny stály ve frontě, po dvou za rodiči, držely se za ruce. Nadšeně žvatlaly o klaunech, zvířatech a všech aktech, které by tu noc měly vidět. Díky jejich vzrušení jste cítili, že nikdy předtím nebyly v cirkusu. Byl by to vrchol jejich života.

Otec a matka byli v čele smečky a stáli hrdí, jak to jen mohlo být. Matka držela manžela za ruku, dívala se na něj, jako by říkala: "Jsi můj rytíř v zářícím brnění." Usmíval se a užíval si, když viděl svou rodinu šťastnou.

Paní od lístků se zeptala muže, kolik chce lístků? Hrdě odpověděl: "Rád bych koupil osm dětských lístků a dva lístky pro dospělé, abych mohl vzít rodinu do cirkusu." Paní uvedla cenu. Manželka muži pustila ruku, hlava jí klesla. Mužský ret se začal třást. Potom se trochu blíž přiklonil a zeptal se: "Kolik jste řekla?" Paní od lístků opět uvedla cenu.

Ten chlap neměl dost peněz. Jak se měl otočit a říct svým osmi dětem, že nemá dost peněz na to, aby je vzal do cirkusu?

Když jsme viděli, co se děje, táta sáhl do kapsy, vytáhl bankovku v hodnotě 20 dolarů a potom ji hodil na zem. (Nebyli jsme bohatí v žádném smyslu slova!) Můj otec se ohnul, zvedl bankovku, poklepal muži na rameno a řekl: "Promiňte, pane, tohle vám vypadlo z kapsy."

Muž pochopil, co se děje. Neprosil o almužnu, ale určitě ocenil pomoc v zoufalé, srdcervoucí a trapné situaci.

Díval se přímo do očí mého táty. Vzal tátu za ruku a držel ho v obou svých těsně přimknutých na bankovku. Se slzou, která mu tekla po tváři, odpověděl: "Děkuji, děkuji, pane. Tohle pro mě a mou rodinu opravdu hodně znamená."

S otcem jsme se vrátili k autu a jeli domů. 20 dolarů, které můj táta rozdál, byly ty, za které jsme si chtěli koupit vlastní lístky.

Ačkoliv jsme tu noc neviděli cirkus, oba jsme uvnitř sebe cítili radost, která byla mnohem větší, než vidět cirkus samotný. Ani ten nám nemohl poskytnout takovou radost.

Ten den jsem se naučila, jakou hodnotu má dar.

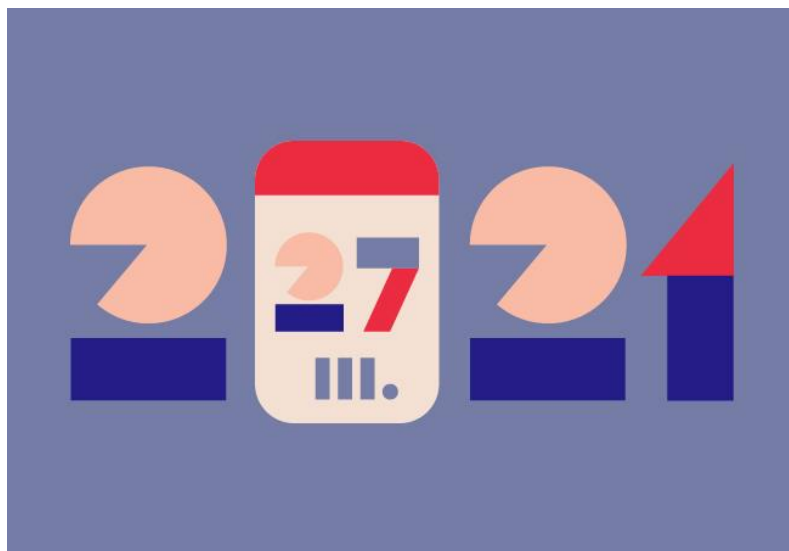
Dárce je větší než příjemce. Pokud chceš být velký, větší než život, nauč se dávat. Láska nemá nic společného s tím, co očekáváte, že dostanete – je tím, co očekáváte, že dáte - což je všechno.

Důležitost dávání, nemůže být nikdy příliš zdůrazněna, protože je vždy radost z rozdávání. Naučte se dělat někoho šťastným díky darování."

Zpracovala Petra Musilová

Bližší informace o sčítání lidu 2021

Sčítání je tradiční součástí statistiky v každé zemi. Na našem území se koná už od roku 1869. Probíhá každých 10 let, stejně jako ve většině ostatních zemí. Díky tomu výsledky umožňují srovnání současného stavu naší země s minulostí i se zbytkem světa. Význam sčítání je naprosto zásadní i pro naši budoucnost. Výsledky ovlivňují činnost veřejné správy, podnikatelské záměry i směřování aktivit výzkumných či vědeckých pracovišť. V konečném důsledku ovlivňují život každého z nás. Poskytují obrázek o ekonomické činnosti obyvatel a ve spojení s údaji o vzdělání, bydlení či složení domácností umožňují analyzovat například situaci čerstvých absolventů, samoživitelů, lidí, kteří ztratili práci před důchodem, pracujících seniorů či lidí bez příjmu. Data jsou podkladem pro analýzy trhu práce či dopravy v konkrétních lokalitách. Pomáhají při tvorbě nových pracovních míst, nabídky služeb nebo programů podpory sociálně slabších.

V SENIOR centru Blansko se bude sčítání lidu konat v rozmezí 17. 4. 2021 - 11. 5. 2021. Vyplnění formulářů má na starosti sčítací komise, která je v našem domově zastoupená sociální pracovnící paní Bc. Mynaříkovou Michaelou. Ráda Vám zodpoví případné dotazy.